

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΜΕΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
ΘΡΑΚΗΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΑΣΩΝ ΚΑΙ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ
ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ
Δ/ΝΣΗ ΔΑΣΩΝ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ
ΔΑΣΑΡΧΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Θεσσαλονίκη 22-8-2018

Αριθ. Πρωτ.: 51107

Ταχ. Δ/ση : 26ης Οκτωβρίου 38-40
Τ.Κ. : 546 27 Θεσσαλονίκη
Πληροφορίες: Χ. Περγέρου
Τηλέφωνα: 2313 309038
FAX : 2310 538 333
e-mail : das-the@damt.gov.gr

ΠΡΟΣ :

ΘΕΜΑ : Ανάρτηση στον ειδικό διαδικτυακό ιστότοπο του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας της αριθ. 6/1995 Απόφασης Πρωτοβάθμιας Επιτροπής Επιλύσεως Δασικών Αμφισβητήσεων Νομού Θεσσαλονίκης.

ΣΧΕΤ.: Το αριθ. 43016/18.7.2018 έγγραφο της Διεύθυνσης Δασών Θεσ/νίκης με το οποίο μας διαβιβάστηκε η αριθ. 10/12.7.2018 Απόφαση-Βεβαίωση της 2^{ης} Επιτροπής Εξέτασης Αντιρρήσεων Δασικού Χάρτη Π.Ε. Θεσσαλονίκης.

Με το παρόν έγγραφό μας προβαίνουμε στην ανάρτηση στον ειδικό διαδικτυακό ιστότοπο του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας της αριθ. 6/1995 Απόφασης Πρωτοβάθμιας Επιτροπής Επιλύσεως Δασικών Αμφισβητήσεων Νομού Θεσσαλονίκης.

Η αναπληρώτρια Προϊσταμένη
του Δασαρχείου Θεσσαλονίκης

Ελένη Αγγελίδου
Δασόλογος

Αριθμός Απόφασης 6/1995
Η Α/ΒΑΘΜΙΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΠΙΛΥΣΕΩΣ ΔΑΣΙΚΩΝ ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΕΩΝ
ΝΟΜΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ευγκείμενη, βάσει των διατάξεων της παρ. 3 του άρθρου 10 του ν. 998/1979 "περί προστασίας των δασών και Δασικών εκτάσεων της χώρας" (ΦΕΚ 289 ΤΑ της 29.12.1979) από την Πρόεδρο αυτής Άννα Μιχαλοπούλου, Πρόεδρο Πρωτοδικών Θεσσαλονίκης και των μελών αυτής:

- α) Φραγκιαδούλη Παρασκευής, Δασολόγου, υπαλλήλου της Δ/σης Δασών Θεσσαλονίκης, τακτικού μέλους και
- β) Μαντζαβίνου Δημητρίου, Γεωπόνου, υπαλλήλου της Διεύθυνσης Γεωργικής Ανάπτυξης Θεσσαλονίκης, τακτικού μέλους,

συνεδρίασε δημόσια στο 218 γραφείο της Προέδρου Πρωτοδικών στο Δικαστικό Μέγαρο την 7.6.1995, ημέρα της εβδομάδας Τετάρτη και ώρα 10.00, παρουσία και του Γραμματέα της Επιτροπής Βασιλείου Τσολάκου, Δασοπόνου, που υπηρετεί στη Διεύθυνση Δασών Θεσσαλονίκης, η οποία έχει ορισθεί με την ΓΔ 423/7.2.1994 απόφαση του Νομάρχη Θεσσαλονίκης για να αποφανθεί επί των κάτωθι αντιρρήσεων κατά της υπ' αριθ. 3136/18.7.1986 βεβαίωσης του Δασάρχη Θεσσαλονίκης:

- A) 1. Των από 17-12-1995 αντιρρήσεων των:
 - α. Σωματίου Οικολογικής Κίνησης Θεσσαλονίκης, που εδρεύει στη Θεσσαλονίκη (Φιλίππου 51) που παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου Μπότσαρη Κων. (ΑΜ 2678) του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης.
 - β. Της αστικής εταιρείας "Όμιλος Οικολόγων Θεσσαλονίκης - Νομικοί Περιβάλλοντος" που εδρεύει στη Θεσσαλονίκη (Φράγκων 1) που παραστάθηκε δια του Νομικού Εκπροσώπου της εταιρείας Ιωα, Παπαγιάννη,
 - γ. Ιωάννη Τζιώρα κατοίκου Θεσσαλονίκης (Αλεξανδρείας 31) και
 - δ. Ιωάννη Φραντζή κατοίκου Θεσσαλονίκης (Νιγρίτης 1) εκπροσωπούμενων δια του ως άνω πλ. δικηγόρου Κων/νου Μπότσαρη του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης,
- 2. Των από 17.12.1994 αντιρρήσεων των
 - α. Γεωργίου Πεκλάρη κατοίκου Θεσ/νίκης (Ν. Ντόγρα 12),
 - β. Αναστασίας Κωνσταντινίδη κατοίκου Θεσ/νίκης (Ιστ. Πολυβίου 6).
 - γ. Νικολάου Μισοπολινού, κατοίκου Θεσ/νίκης (Πάρνηθος 6),
 - δ. Όλγας Δημητρίου κατοίκου Θεσ/νίκης ("Γαμβέττα 122).
 - ε. Γιάννη Γκλαρνέτατση κατοίκου Θεσ/νίκης (Αφεντούλη 9).
 - στ. Στυλιανού Βαλσάμη κατοίκου Θεσ/νίκης (Φιλίππου 51),
 - ζ. Νικηφόρου Περτσινίδη κατοίκου Θεσ/νίκης (Φιλίππου 51),
 - η. Κων/νου Καρπαδάκη κατοίκου Θεσ/νίκης (Φιλίππου 51) οι οποίοι παραστάθηκαν δια του πληρεξουσίου δικηγόρου Κων. Μπότσαρη.

3. Των από 17.12.1994 αντιρρήσεων των καθηγητών του Α.Π.Θ.
 - α. Νικολάου Νικολάου (τμ. Γεωπονίας),
 - β. Νικολάου Αθανασιάδη (Προέδρου τμ. Δασολογίας)
 - γ. Δημητρίου Μουλαλή (τμ. Δασολογίας).
 - δ. Βασιλείου Παπαναστάση (τμ. Δασολογίας),
 - ε. Νικολάου Παπαμίχου (τμημ. Δασολογίας) παρισταμένου αυτοπροσώπως,
 - στ. Νικολάου Στάμου (τμ. Δασολογίας) κατοίκων Θεσ/νίκης οι οποίοι παραστάθηκαν δια του πληρεξουσίου δικηγόρου τους Κων. Μπότσαρη.
4. Των από 17.2.1995 αντιρρήσεων των καθηγητών του Α.Π.Θ.
 - α. Παύλου Σμύρη (του τμήματος Δασολογίας) που παραστάθηκε αυτοπροσώπως,
 - β. Διαμιανού Τσεκουράκη (τμ. Φιλολογίας),
 - γ. Δημητρίου Λυπουρλή (τμ. Φιλολογίας),
 - δ. Αζαρία Καραμανλίδη (τμ. κτηνιατρικής),
 - ε. Ιωάννη Ψωμά (τμ. Κτηνιατρικής),
 - στ. Δημητρίου Βερεσόγλου (τμ. Γεωπονίας),
 - ζ. Αλεξάνδρου Κώτση (τμ. Ιατρικής),
 - η. Κων/νου Γκούρτσα (τμ. Ιατρικής) κατοίκων Θεσ/νίκης που παραστάθηκαν δια του πληρεξουσίου δικηγόρου Κων. Μπότσαρη.
5. Των από 17.1.1995 αντιρρήσεων των καθηγητών Δασολογίας, Γεωπονίας και Φυσικού τμήματος του Α.Π.Θ. κατοίκων Θεσ/νίκης.
 - α. Σπύρου Ντάφη (Αλέξ. Μιχαηλίδη 9)
 - β. Μιχαήλ Καρτέρη (Πόντου 21 Πανόραμα),
 - γ. Κων/νου Τσουβάρα (Μυστακίδου 43Α),
 - δ. Αθανασίου Οικονόμου (φιλελλήνων 18 Καλαμαριά)
 - ε. Συμεών Μποζαπαλίδη (Ποσειδώνος 7 Ν. Κρήνη),
 - στ. Χρήστου Μπαλαφούτη (Θάλητος 10),
 - ζ. Αγγελικής Αρσένη - Παπαδημητρίου (Παπαδιαμάντη) οι οποίοι παραστάθηκαν δια του πληρεξουσίου δικηγόρου Κων. Μπότσαρη

ΚΑΙ

- Β) Επί τω κάτωθι παρεμβάσεων υπέρ του κύρους της αριθ. 3136/18.7.1986 βεβαίωσης του Δασάρχη Θεσ/νίκης:
- 1) Της από 17.2.1995 παρέμβασης της ανώνυμης Τεχνικής Εταιρείας με την επωνυμία ΑΤΕ ΚΙΣΣΟΣ ΕΜΟ που εδρεύει στον Χορτιάτη Θεσ/νίκης και εκπροσωπείται νόμιμα από τον Πρόεδρο του Δ.Σ. και παραστάθηκε δια των πληρεξουσίων δικηγόρων Αθ. Αγγελκούδη (ΑΜ 737), Πολυξένης Βέλλου (ΑΜ 1182) και Γεωργίου Σιδηροπούλου (Α.Μ. 784) του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης.
 - 2) Της από 17-2-1995 παρέμβασης της Κοινότητας Χορτιάτη που εκπροσωπείται νόμιμα από τον Πρόεδρο αυτής κ. Γεώργιο Σκαραγκά και παραστάθηκε δια των πληρεξουσίων δικηγόρων Αθ. Αγγελινούδη και Πολυξένης Βέλλου του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης.
 - 3) Της από 17-2-1992 παρέμβασης του Γεωργίου Θεοφ. Γκου-

ραμάνη και άλλων είκοσι τεσσάρων κατοίκων Χορτιάτη Θεσσαλονίκης που παραστάθηκαν δια του πληρεξουσίου δικηγόρου Αθ. Αγγελινούδη του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης.

4. Της από 17.2.1995 παρέμβασης του Αθανασίου Βαζακίδη και άλλων σαράντα εννέα κατοίκων Θεσ/νίκης που παραστάθηκαν δια του πληρεξουσίου Δικηγόρου Αθ. Αγγελινούδη του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης.
5. Της από 17.2.1995 παρέμβασης
 - α. του Συν/σμού Διπλωματούχων Μηχανικών του ΤΕΕ τμ. Κεντρικής Μακεδονίας που εδρεύει στη Θεσ/νίκη (Βασ. Ηρακλείου 22) και
 - β. Του Αργυρίου Αχιλλέα κατοίκου Ομαλής Κοζάνης και άλλων 167 κυρίων και κατόχων οικοπέδων στην περιοχή "ΙΝΣΕΛΗ" Κοιν. Χορτιάτη ΥΠΕΡ του κύρους της αριθ. 3136/18.7.86 βεβαίωσης του Δασάρχη Θεσ/νίκης και ΚΑΤΑ των υποβληθεισών αντιρρήσεων με ημερομηνία 17.12.1994 των
 - α. Γεωργίου Πεκλάρη, Αναστασίας Κωνσταντινίδου, Νικολάου Μισοπολινού, Όλγας Δημητρίου, Γιάννη Γκλανέντατση, Στυλιανού Βαλσάμη, Νικηφόρου Περστινίδη και Κων/νου Καρπαδάκη.
 - β. Των από 17.1.1995 αντιρρήσεων των καθηγητών Α.Π.Θ. Σπύρου Ντάφη, Μιχαήλ Καρτέρη, Κων/νου Τσουβάρα, Αθαν. Οικονόμου, Συμεών Μποζαπαλίδη, Χρήστου Μπαλαφούτη και Αγγελικής Αρσένη - Παπαδημητρίου.
 - γ. Των από 17.12.1994 αντιρρήσεων του Σωματίου Οικολογική κίνηση Θεσ/νίκης, της αστικής Εταιρείας "Όμιλος οικολόγων Θεσ/νίκης - Νομικοί Περιβάλλοντος", Ιωάννη Τζιώρα και Ιωάννη Φραντζή κατοίκων Θεσ/νίκης

οι οποίοι ανέπτυξαν τις απόψεις τους, όπως αυτές καταχωρήθηκαν στα ταυτάριθμα πρακτικά αυτής και στα κατατεθέντα υπομνήματά τους.

Αφού άκουσε αυτούς

Μελέτησε τα στοιχεία του φακέλλου

Σκεθηκε κατά Νόμο

ΕΠΕΙΔΗ, όσον αφορά την υπ' αριθμ. Β4 παρέμβαση των Α. Βαζακίδη, κ.λ.π., κατοίκων Θεσσαλονίκης οι οποίοι παραστάθηκαν δια του πληρεξουσίου τους Δικηγόρου Αθ. Αγγελινούδη, ο οποίος δήλωσε ότι παραιτείται από το δικόγραφο της παρέμβασης. Επομένως η παρέμβαση αυτή θεωρείται πως δεν ασκήθηκε.

ΕΠΕΙΔΗ κατά το άρθρο 10παρ. 3 του Ν. 998/1979 "παρά τη έδρα εκάστου νομού συγκροτείται Επιτροπή Επιλύσεως Δασικών αμφισβητήσεων, η οποία είναι αρμόδια δια την επίλυσιν διαφορών αναφερομένων εις τον χαρακτήρα περιοχής τινός ή τμήματος της επιφανείας της γης ως δάσους ή δασικής εκτάσεως, ή εις τα όρια ταύτης. Επίσης η Επιτρο-

πή αυτή αποφαινεται επί παντός ετέρου θέματος παραπεμπομένου εις αυτήν κατά τας διατάξεις του παρόντος νόμου. Η ως άνω Επιτροπή αποτελείται εκ του προϊσταμένου του Πρωτοδικείου της έδρας του νομού Προέδρου Πρωτοδικών ως Προέδρου, του Διευθυντού δασών και του Διευθυντού Γεωργίας του αυτού νομού, ως μελών, αναπληρωμένων υπό των νομίμων αναπληρωτών των κατά την άσκησιν των κυρίων καθηκόντων των".

ΕΠΕΙΔΗ κατά το άρθρο 14 παρ. 1 του ίδιου όπως και παραπάνω νόμου "εάν δεν έχει εισέτι καταρτισθή δασολόγιο ο χαρακτηρισμός περιοχής τινός ή τμήματος της επιφανείας της γης ως δάσους ή δασικής έκτασεως και ο καθορισμός των ορίων τούτων δια την εφαρμογήν των διατάξεων του παρόντος νόμου, ως και ο προσδιορισμός της κατηγορίας εις ην ανήκει δάσος ή δασική έκτασις κατά τας εν άρθρω 4 διακρίσεις, ενεργείται κατ' αίτησιν οιουδήποτε έχοντος έννομο συμφέρον ή και αυτεπαγγέλτως δια πράξεως του κατά τόπον αρμοδίου δασάρχου". Περαιτέρω κατά την παρ.3 της ίδιας διατάξεως "κατά της πραξεως του δασάρχου περί ης αι προηγούμεναι παράγραφοι, επιτρέπονται αντιρρήσεις του νομάρχου, ως και παντός έχοντος έννομον συμφέρον φυσικού ή νομικού προσώπου, εντός δύο μηνών από της κατά τα ανωτέρω προς αυτό κοινοποιήσεως, ή εφ' όσον δεν συντρέχει περίπτωσις κοινοποιήσεως, από της τελευτίας των κατά την προηγούμενην παράγραφον δημοσιεύσεων, ενώπιον της κατά το άρθρον 10 παρ. 3 επιτροπής του νομού, εις ον ευρίσκεται η υπό αμφισβήτησιν έκτασις ή το μεγαλύτερο τμήμα αυτής. Η επιτροπή, ως και η δευτεροβάθμιος τοιαύτη, λαμβάνουσα υπ' όψιν τον σχετικόν φάκελλον και τας προτάσεις του ενδιαφερομένου ως άνω ιδιώτου, νομικού προσώπου ή δημόσιας υπηρεσίας, δυναμένη δε να ενεργήση αυτοψίαν, προς μόρφωσιν ασφαλεστέρας γνώμης περί της υφισταμένης εν τη περιοχί καταστάσεως, αποφαινεται αιτιολογημένως εντός τριμήνου προθεσμίας από της υποβολής των αντιρρήσεων".

ΕΠΕΙΔΗ κατά τα άρθρα 3 επ. του ν. 998/1979 ως δάσος νοείται πασα έκτασις της επιφανείας του δάσους, η οποία καλύπτεται εν όλω ή σποραδικώς υπό αγρίων ξυλωδών φυτών οιοιδήποτε διαστάσεων και ηλικίας, αποτελούντων ως εκ της μεταξύ των αποστάσεως και αλληλεπιδράσεως οργανικήν ενότητα, και η οποια δύναται να προσφέρη προϊόντα εκ των ως άνω φυτών εξαγόμενα ή να συμβάλη εις την διατήρησιν της φυσικής και βιολογικής ισορροπίας ή να εξυπηρετήση την διαβίωσιν του ανθρώπου εντός του φυσικού περιβάλλοντος. Ως δασική έκτασις νοείται πάσα έκτασις της επιφανείας του εδάφους, καλυπτομένη υπό αραιάς, ή πενιχράς υψηλής ή θαμνώδους, ξυλωδους βλαστήσεως οιασδήποτε διαπλάσεως και δυναμένη να εξυπηρετήση μίαν ή περισσοτέρας των εν τη προηγούμενη παραγράφω λειτουργιών. Εις τας διατάξεις του παρόντος νόμου υπάγονται και αι εκτάσεις εκείναι αι

οποία κηρύσσονται ή έχουν κηρυχθεί δια πράξεως της αρμοδίας διοικητικής επιτροπής ως δασωτέα ή αναδασωτέα".

Κατά συνέπεια οι ένδικες αντιρρήσεις κατά της προσβαλλόμενης, με αριθμό 3136/1986 βεβαίωσης του Δασάρχη Θεσσαλονίκης νομότυπα και εμπρόθεσμα εισάγονται ενώπιον της παρούσας επιτροπής, μετά την έκδοση της υπ' αριθμ. 2756/1994 αποφάσεως της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, η οποία εκδόθηκε εν μέρει μεταξύ των αυτών διαδίκων μερών, που συμμετέχουν και στην παρούσα διαδικασία. Καθώς δε οι κρινόμενες αντιρρήσεις εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των προαναφερθεισών διατάξεων του ν. 998/1979 πρέπει να ερευνηθούν περαιτέρω κατ' ουσίαν.

ΕΠΕΙΔΗ κατά το άρθρο 49 του ν.δ. 170/1973 περί Συμβουλίου της Επικρατείας, σε συνδυασμό ιδίως με τις διατάξεις των άρθρων 80 επ. ΚΠολΔ συνάγεται ότι σε διαδικασία εκκρεμή μεταξύ των κυρίως διαδίκων δικαιούται να παρέμβει όποιος δικαιολογεί άξιο προστασίας έννομο συμφέρον, δηλαδή κάθε τρίτος η έννομη θέση του οποίου θίγεται από την επί των κυρίως διαδίκων εκδιδόμενη απόφαση. Ως τέτοιες συνέπειες νοούνται κυρίως η διαπλαστική ενέργεια, καθώς και κάθε άλλη δευτερεύουσα ή παρεπόμενη συνέπεια μιας αποφάσεως, η οποία επηρεάζει τις έννομες σχέσεις των κυρίως διαδίκων και των άλλων προσώπων, που συμμετείχαν στην δίκη.

ΕΠΕΙΔΗ οι διατάξεις των άρθρων 10 και 14 του ν. 998/1979 θεσπίζουν για πρώτη φορά ειδική ενδικοφανή διαδικασία για το χαρακτηρισμό μιας έκτασης ως δασικής ή μη, με σκοπό την επίλυση του σχετικού ζητήματος κατά τρόπο δεσμευτικό τόσο για τη Διοίκηση όσο και για τους ενδιαφερόμενους ιδιώτες (βλ. ΟΛΣΤΕ 2756/1994, αδημ.). Τούτο σημαίνει ότι η απόφαση της επιτροπής επάγεται δεσμευτικές συνέπειες, ως προς το χαρακτηρισμό εκτάσεως ως δάσους, όχι μόνον για όσους συμμετείχαν τυπικά ως διάδικοι στην ενδικοφανή διαδικασία ενώπιον της επιτροπής, αλλά και για όσους δεν συμμετείχαν, αναπτύσσει δηλαδή η σχετική απόφαση οιοσδήποτε διαπλαστική ενέργεια, που ενεργεί έναντι πάντων.

Κατά συνέπεια, εφόσον οι τρίτοι δεσμεύονται από το χαρακτηρισμό στον οποίο προβαίνει η τριμελής επιτροπή επιλύσεως δασικών διαφορών, δικαιολογούν έννομο συμφέρον να συμμετάσχουν στη σχετική διαδικασία, με την οδό της παρεμβάσεως. Τα της συμμετοχής των τρίτων στη δίκη, καθώς και οι δικονομικές εξουσίες αυτών ρυθμίζονται, ελλείψει ειδικότερων διατάξεων ως προς την τηρητέα ενώπιον της επιτροπής διαδικασία, από τις κοινές διατάξεις, κυρίως δε από τη διάταξη του άρθρου 80 επ. ΚΠολΔ, η εφαρμογή της οποίας δεν αποκλείεται από τις ιδιομορφίες της ενδικοφανούς διαδικασίας. Άλλωστε, ανεξάρτητα από τις διατάξεις αυτής, αντίστοιχο συμπέρασμα μπορεί να συναχθεί

και από τη διάταξη του άρθρου 49 του ν.δ. 170/1973, η οποία ειδικά για την ακυρωτική διαδικασία ενώπιον του ΣτΕ, παρέχει δικαίωμα παρεμβάσεως σε κάθε τρίτο, που δικαιολογεί έννομο συμφέρον για τη διατήρηση της ισχύος της προσβαλλόμενης πράξεως.

ΕΠΕΙΔΗ κατά το άρθρο 2 παρ. 1 του ν. 998/1979, που θεσπίζει υποχρέωση των πολιτών για την προστασία των δασών και των δασικών εκτάσεων της χώρας, κάθε πολίτης έχει έννομο συμφέρον να συμμετάσχει στη διαδικασία χαρακτηρισμού εκτάσεως ως δασική ή μη, ιδίως όταν προβάλλει εμπράγματα ή άλλα δικαιώματα επί της προς χαρακτηρισμό εκτάσεως.

Επομένως παραδεκτά και νόμιμα παρεμβαίνουν υπέρ του κύρους της προσβαλλόμενης πράξεως οι προαναφερθέντες υπό στοιχείο Β διάδικοι, οι οποίοι επικαλούνται εμπράγματα δικαιώματα επί της προς χαρακτηρισμό εκτάσεως και πρέπει να ερευνηθεί και η ουσιαστική βασιμότητα των σχετικών παρεμβάσεων και να απορριφθεί κάθε αντίθετος ισχυρισμός των ασκούντων τις αντιρρήσεις ως προς το παραδεκτό των παρεμβάσεων.

ΕΠΕΙΔΗ κατά την αληθή έννοια του άρθρου 3παρ. 6 του ν. 998/1979 που ορίζει ότι "δεν υπάγονται εις τας διατάξεις του νόμου μεταξύ των άλλων αι περιοχαί δια τας οποίας υφίστανται εγκεκριμένα έγκυρα σχέδια πόλεως ή καταλαμβάνονται υπό οικισμών προϋφισταμένων του έτους 1923" οι διατάξεις του ν. 998/1979 δεν καλούνται σε εφαρμογή εάν υφίσταται ήδη εγκεκριμένο ρυμοτομικό σχέδιο. Η διάταξη, αυτή, ωστόσο, έχει την έννοια ότι δεν είναι δυνατόν να επιληφθεί ο δασάρχης και στη συνέχεια η πρωτοβάθμια και η δευτεροβάθμια επιτροπή του άρθρου 10 όταν το ρυμοτομικό σχέδιο εγκρίθηκε πριν το χαρακτηρισμό από το δασάρχη. Εάν, όμως, ο χαρακτηρισμός ορισμένης εκτάσεως ως δασικής έγινε πριν την έγκριση του ρυμοτομικού σχεδίου, τότε δεν μπορεί η διαδικασία του περαιτέρω χαρακτηρισμού εκτάσεως ως δασικής ή μη κατά τις διατάξεις του ν. 998/1979 να αποκλεισθεί.

Στην προκειμένη περίπτωση οι παρεμβαίνοντες ισχυρίζονται ότι η επίδικη έκταση (συγκεκριμένα δε 2038 στρέμματα) υπήχθη στο οικιστικό καθεστώς των νόμων 947/1979 και 1337/1983 ακολουθώντας με την έκδοση του από 26.8.1986 π.δ. χαρακτηρίσθηκε η ζώνη ενεργού Πολεοδομίας και τέλος με το από 15.4.1988 π.δ. εγκρίθηκε η πολεοδομική μελέτη και έκτοτε στην περιοχή ΙΣΣΕΝΛΗ υπάρχει εγκεκριμένο σχέδιο πόλεως. Η προσβαλλόμενη, όμως, πράξη του Δασάρχη Θεσσαλονίκης εκδόθηκε την 18.7.1986, δηλαδή σε χρόνο προγενέστερο της εγκρίσεως του ρυμοτομικού σχεδίου, ενώ η περιοχή κρίθηκε αναδασωτέα ήδη από το έτος 1973 (όπως εγγύτερα εκτίθεται στη συνέχεια). Κατά συνέπεια, εφόσον για την εφαρμογή των διατάξεων του ν. 998/1979 κρίσιμος είναι αφενός ο χρόνος κατά τον οποίο

κηρύχθηκε αναδασωτέα ορισμένη περιοχή (εν προκειμένω 1973), αφετέρου δε ο χρόνος εκδόσεως της προσβαλλόμενης πράξεως, που ανατρέχει στη 18.7.1986 αβασίμως οι παρεμβαίνοντες επικαλούνται αδυναμία εφαρμογής των διατάξεων του ν. 998/1979, που προϋποθέτει ύπαρξη συγκεκριμένου σχεδίου πόλεως πριν επιληφθεί ο δασάρχης και χαρακτηριστεί η περιοχή ως δασική ή αναδασωτέα.

ΕΠΕΙΔΗ κατά το άρθρο 50 του ν. 170/1973 οι αποφάσεις του ΣτΕ παράγουν δεσμευτική ενέργεια, για κάθε άλλη διοικητική αρχή, ή δικαστήριο, ως προς το επιλυθέν από αυτό ζήτημα του κύρους ορισμένης πράξεως. Η παρούσα επιτροπή δεσμεύεται από την κρίση που εξήνεγκε το παραπάνω δικαστήριο ως προς το νομικό χαρακτηρισμό της υπ' αριθ. 3136/18.7.1986 βεβαίωσης του Δασάρχη και υπόκειται σε ακύρωση ή μεταρρύθμιση μόνο από τις αρμόδιες επιτροπές κατά τη θεσπιζόμενη από το νόμο ενδικοφανή διαδικασία, και ότι οι έννομες συνέπειες της πιο πάνω απόφασης ως προς τους τρίτους αναπτύσσονται σε σχέση με το χαρακτηρισμό ορισμένης έκτασης ως δασικής ή μη, εφόσον και αφοτου τηρηθούν όλες οι διατυπώσεις δημοσιότητας, οπότε γίνεται ευρύτερα γνωστή η αμφισβήτησή της από τον οικείο νομάρχη και τους τρίτους ενώπιον των αρμόδιων επιτροπών". Δεσμευτική, επίσης, για την επιτροπή είναι η κρίση του παραπάνω δικαστηρίου (σκέψη αριθμός 13 της υπ' αριθ. 2756/1994 αποφάσεως της Ολ του ΣτΕ) κατά την οποία η υπ' αριθ. 3136/18.7.1986 πράξη του Δασάρχη Θεσσαλονίκης, απευθυνόμενη προς την εταιρία ΑΤΕ ΚΙΣΣΟΣ και εκδοθείσα, ύστερα από σχετική αίτηση της εταιρίας αυτής, υπό την ισχύ των διατάξεων του άρθρου 14 του ν. 998/1979 δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως απλό πληροφοριακό έγγραφο που εκφράζει τις προσωπικές απόψεις του δασάρχη ή επαναλαμβάνει γενικές κρίσεις αποφάσεων των πολιτικών δικαστηρίων αλλά είναι απόφαση που επιλύει αμφισβήτηση για το δασικό ή μη χαρακτήρα της επίδικης έκτασης των 2038 στρεμμάτων κατ'εφαρμογή των διατάξεων αυτών, και χαρακτηρίζει την έκταση αυτή χορτολιβαδική. Η απόφαση αυτή δεν έχει τοιχοκολληθεί και δημοσιευθεί κατά τις διατυπώσεις του νόμου. Περαιτέρω κατά την υπ' αριθ. 14 σκέψη της ίδιας αποφάσεως" ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης και κάθε τρίτος ενδιαφερόμενος που έχει έννομο συμφέρον δύναται, μετά τη δημοσίευση της απόφασης αυτής του Συμβουλίου της Επικρατείας και εντός των χρονικών πλαισίων που επιβάλλει ο εύλογος χρόνος να φροντίσει για την ταχεία τήρηση όλων των διατυπώσεων δημοσιότητας της απόφασης 3136/18.7.1986 του Δασάρχη Θεσσαλονίκης και ακολούθως να ασκήσει κατ' αυτής, μέσα στη νόμιμη προθεσμία την ενδικοφανή προσφυγή του άρθρου 14 του ν. 998/1979 ενώπιον της Πρωτοβάθμιας Επιτροπής Επίλυσης Δασικών Αμφισβητήσεων του Νομού Θεσσαλονίκης, αμφισβητώντας την κρίση του Δασάρχη ότι η

επίδικη έκταση είναι χορτολιβαδική, μη υπαγομένη στις διατάξεις του ν. 998/1979, που προστατεύουν τα δάση". Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι η ΟΛΣΤΕ έκρινε εν προκειμένω μόνο τους όρους της τυπικής εγκυρότητας της υπ' αριθμ. 3136/18.7.1986 αποφάσεως του Δασάρχη και τις έννομες συνέπειες που αυτή επάγεται, δεν ερεύνησε, όμως, το χαρακτήρα της επίδικης εκτάσεως ως δασικής και πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμα όσα αντίθετα υποστηρίζουν οι παρεμβαίνοντες.

Τέλος οι αποφάσεις των πολιτικών δικαστηρίων επιλύουν με δύναμη δεδικασμένου, κατά τα άρθρα 321 επ. ΚΠολΔ διαφορές, για δικαιώματα ή έννομες σχέσεις, που άγονται ενώπιον τους προς κρίση, και εντός των υποκειμενικών ορίων, που διαγράφονται από τα άρθρα 325 επ. ΚΠολΔ.

Στην προκειμένη περίπτωση από τη δέουσα εκτίμηση των καταθέσεων των νομίμως εξετασθέντων μαρτύρων, των εγγράφων που περιέχονται στο φάκελλο, των υπομνημάτων που κατατέθηκαν από τα διάδικα μέρη, και την ίδια αντίληψη που σχημάτισαν τα μέλη της Επιτροπής, κατά την διενεργηθείσα στις 13.6.1995 αυτοψία, με τη σύμπραξη και του Γραμματέα, και την παρουσία του Προέδρου της ΑΤΕ Κισσός Κωνσταντίνου Λαδά, του Μουρατίδη Κυριάκου, Προέδρου του Συνεταιρισμού Διπλωματούχων Μηχανικών και του Δασάρχη Θεσσαλονίκης Θεοδ. Θεοδωράδη περί της σημερινής αλλά και της προϋφισταμένης καταστάσεως της κρινόμενης επίδικου εκτάσεως πριν από την έναρξη των εργασιών για την οικοπεδοποίησή της, που άρχισε το 1989, αμέσως μετά την εγκριση του ρυμοτομικού σχεδίου, και την εν γένει αποδεικτική διαδικασία προέκυψαν τα ακόλουθα.

1. Η επίδικη έκταση ευρίσκεται στη θέση "ΙΝΣΕΛΗ" της περιοχής κοινότητας Χορτιάτη. Κείται στις Ν-ΝΔ πλαγιές του βουνού Χορτιάτη σε υψόμετρο 500-800 μέτρων.

2. Κατά την προσβαλλόμενη βεβαίωση έχει εμβαδόν 2.000 στρεμμάτων περίπου και προσδιορίζεται στο συνημμένο σ' αυτήν από 18.7.1986 ευρύτερο τοπογραφικό διάγραμμα, περιοχής ΙΝΣΕΛΗ ΚΛ 1:20.000 του Δασάρχη Θεσσαλονίκης με τα στοιχεία ΑΒΓΔΕΖΗΘΑ. Όπως, όμως, προκύπτει από την με ημερομηνία 9.1.1995 κοινή έκθεση αυτοψίας των Δασολόγων του Δασαρχείου Θεσσαλονίκης Παν. Καλαμπαλίκη και Παν. Κυριακίδη καθώς και από τη διενεργηθείσα από αυτούς φωτοερμηνεία και στερεοσκοπική παρατήρηση της εν λόγω εκτάσεως σε Α/φ ετών λήψεως 1945, 1960, 1980 και ορθοφωτογραφικών έτους 1978, δεν έχει εμβαδό 2.000 στρεμμάτων, αλλά 1.401,25 στρεμμάτων και προσδιορίζεται στο συνοδευόν την παρούσα απόφαση τοπογραφικό διάγραμμα ΚΛ 1:10.000 με τα στοιχεία Κ1, Κ2, Κ3, Κ4, Κ5, Κ6, Κ7, Κ8, Κ9, Κ10, Κ11 και διαχωρίζεται από γραμμή μπλε χρώματος.

3. Ως προς την παραπάνω έκταση έχουν εκδοθεί διά-

φορες διοικητικές πράξεις, καθώς και δικαστικές αποφάσεις, οι οποίες επέλυσαν διαφορετικά κάθε φορά ζητήματα. Ειδικότερα:

α. Με τις υπ' αριθ. 147/1935 και 161/1930 αποφάσεις της Επιτροπής Απαλλοτριώσεων Θεσσαλονίκης, του Υπουργείου Γεωργίας, παραχωρήθηκε ολόκληρο το ανταλλάξιμο κτήμα Ισενλή για την αποκατάσταση ακτημόνων καλλιεργητών των "χωρίων Χορτιάτη και Θέρμη και δια την επαύξησιν της βοσκής των δύο τούτων χωρίων". Στην με αριθμό 147/5.10.1935 απόφαση της Επιτροπής απαλλοτριώσεων Θεσσαλονίκης η περιοχή ΙΝΣΕΛΗ περιγράφεται ως έκταση πετρώδης, θαμνώδης, με ανώμαλες χαράδρες εμβαδού 11.083,811 στρεμμάτων και έκταση 651,563 στρεμμάτων σαν καλλιεργήσιμοι αγροί προς διάθεση στους κατοίκους Χορτιάτη, ήτοι συνολικά 11.735,374 στρέμματα".

β. Με τη Γ.Δ. 2328/12.11.1973 απόφαση του Νομάρχη Θεσσαλονίκης κηρύχθηκαν αναδασωτέες όλες οι δημόσιες και μη, ορεινές και ημιορεινές δασικές εκτάσεις συνολικής επιφάνειας 211.576 στρεμμάτων που βρίσκονται γύρω από τη μείζονα πόλη της Θεσσαλονίκης και των εκατέρωθεν κλιτύων της οροσειράς Λανάρι-Χορτιάτη, Αβεστοχωρίου-Μελισσοχωρίου-Μεσσαίου, τα όρια των οποίων περιγράφονται στην πράξη αυτή και προσδιορίζονται στους χάρτες που τη συνοδεύουν. Η αναδάσωση κηρύχθηκε με σκοπό την προστασία της πόλης της Θεσσαλονίκης και των κατοίκων της και ειδικότερα τη δημιουργία ικανής έκτασης προστατευτικού και αισθητικού δάσους για την προστασία του εδάφους, τον εξωραϊσμό του τοπίου και την εξυγίανση του φυσικού περιβάλλοντος. Στις εκτάσεις που κηρύχθηκαν αναδασωτέες περιλαμβάνεται και ορεινή δασοσκεπής μερικώς δασοσκεπής και γυμνή δασική έκταση, εμβαδού 12.399 στρεμμάτων εποικιστικής προέλευσης (πρώην ανταλλάξιμο κτήμα Ισενλή), που υπάγεται στην κοινότητα Χορτιάτη. Με την ίδια νομαρχιακή απόφαση καθορίζονται επίσης οι μη δασικές εκτάσεις, που υπάρχουν μέσα στα όρια της παραπάνω μείζονος έκτασης και εξαιρούνται από την αναδάσωση, ήτοι γεωργοδενδροκομικές καλλιεργούμενες εκτάσεις, τα λάτομεία, οι οικισμοί και οι μεμονωμένες κτιριακές εγκαταστάσεις για τις οποίες υπάρχουν αναγνωριστικές της κυριότητας αποφάσεις. Στη συνέχεια εκδόθηκε η Γ.Δ. 1879/29.6.1979 απόφαση του Νομάρχη Θεσσαλονίκης με την οποία διευκρινίστηκε ότι με την προηγούμενη νομαρχιακή απόφαση εξαιρούνται από την αναδάσωση και οι χέρσαι ή εν αγραναπαύσει μη δασικά εκτάσεις.

γ. Με την υπ' αριθ. ΕΜ 12041/19.9.1984 απόφαση του Διευθυντή της Νομαρχίας Θεσσαλονίκης, που εκδόθηκε με εντολή νομάρχη χορηγήθηκε άδεια σύστασης στην Ανώνυμη Τεχνική Εταιρία Κισσός Α.Ε. και εγκρίθηκε το Καταστατικό της. Στην εταιρία αυτή μετέχουν ως μέτοχοι αφενός η Κοι-

νότητα Χορτιάτη, που ανέλαβε το 51% των μετοχών, και ο Συνεταιρισμός Διπλωματούχων Μηχανικών Τμήματος κεντρικής Μακεδονίας του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος, που ανέλαβε το 49% των μετοχών.

γ. Στη συνέχεια (1985) συντάχθηκε προσωρινός κτηματολογικός χάρτης και κτηματολογικός πίνακας του Α ημίσεος της κτηματικής περιοχής Χορτιάτη του βου Συνεργείου Κτηματογραφήσεως Δασών Κεντρικής και Δυτικής Μακεδονίας. Στον πίνακα αυτό περιλήφθηκε η έκταση του κτήματος Ισενλή και κατά συνέπεια και η έκταση των 2038 στρεμμάτων, που είχαν κηρυχθεί αναδασωτέες με τις προαναφερόμενες νομαρχιακές αποφάσεις των ετών 1973 και 1979, ως δασική κοινοτική έκταση στον προσωρινό κτηματολογικό πίνακα και χάρτη του δασικού κτηματολογίου της περιοχής Χορτιάτη, κατ'εφαρμογή των διατάξεων του ν. 248/1976. Κατά του πίνακα αυτού άσκησε τότε τις με αριθμό καταθέσεως 55/4.6.1986 αντιρρήσεις η Α.Τ.Ε. Κισσός, η οποία είχε εν τω μεταξύ συσταθεί ήδη από το έτος 1984, αιτούμενη τη μεταρρύθμισή του. Οι αντιρρήσεις αυτές έγιναν τελεσιδικώς δεκτές αρχικά μεν από την υπ'αριθμ. 99/1986 απόφαση του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης, κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, στη συνέχεια δε με την υπ'αριθμ. 858/1986 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, που κατέστη και αμετάκλητη, επειδή δεν προσβλήθηκε με αναίρεση. Διάδικαι στην παραπάνω δίκη ήταν αφενός η ΑΕ Κισσός, αφετέρου δε το Ελληνικό Δημόσιο. Από τις παραπάνω αποφάσεις η μεν πρώτη, του Ειρηνοδικείου, δέχθηκε ότι τα επίδικα τότε αγροτεμάχια δεν απόκτησαν τη μορφή του δάσους, όπως την εννοεί ο νόμος, η δε επικυρώσασα την πρωτόδικη απόφαση του κατ'έφεση δικάσαντος Πολυμελούς Πρωτοδικείου δέχθηκε επίσης ότι η έκταση Ισενλή ήταν χορτολιβαδική και δεν μπορούσε να χαρακτηριστεί δασική. Το δεδικοσμένο, όμως, των ως άνω αποφάσεων δεν εκτείνεται σε μη κριθέντα ζητήματα, συγκεκριμένα δε στο ζήτημα του χαρακτηρισμού της εκτάσεως ως δασικής ή μη, εφόσον αντικείμενο της διαφοράς την οποία επέλυσαν οι παραπάνω αποφάσεις, ήταν το ιδιοκτησιακό καθεστώς έτσι όπως είχε διαμορφωθεί κατά τη σύνταξη του κτηματολογικού πίνακα και όχι ο φυσικός χαρακτηρισμός ως δασικής ή μη.

Υπέρ της παραπάνω ερμηνευτικής εκδοχής συνηγορεί και το γεγονός ότι προκειμένου να καταστεί στη συνέχεια-εφικτή η έγκριση ρυμοτομικού σχεδίου για το κτήμα Ισενλή κρίθηκε αναγκαία η έκδοση σχετικής πράξεως του μόνου αρμόδιου προς τούτο Δασάρχη Θεσσαλονίκης, πραγματικό περιστατικό, το οποίο υποδηλώνει ότι για τον τελικό φυσικό χαρακτηρισμό της περιοχής ως δασικής ή μη έπρεπε να εκδοθεί η πράξη του αρμόδιου Οργάνου (Δασάρχη) και να τηρηθεί εν συνεχεία και η διαδικασία του ν. 998/1979 και δεν αρκούσε η μεταρρύθμιση του κτηματολογικού πίνακα. Άλλωστε, δεν κρίθηκε, από τις παραπάνω αποφάσεις το κύ-

ρος της υπ' αριθ. ΓΔ 2328/12.11.1973 αποφάσεως του Νομάρχη Θεσσαλονίκης, για την οποία έγινε λόγος αναλυτικά παραπάνω.

δ. Ακολούθησε τέλος η έκδοση της προσβαλλόμενης αποφάσεως, αριθ. 3136/1986 του Δασάρχη Θεσσαλονίκης, η οποία επικαλείται σωρευτικά και τις προαναφερθείσες αποφάσεις και την περί αναδώσεως απόφαση του Νομάρχη και βεβαιώνει ότι η έκταση Α, Β Γ, Δ Ε, Ζ, Η, Θ, εμβαδού περίπου 2.000 στρεμμάτων χαρακτηρίσθηκε από τις ανωτέρω δικαστικές αποφάσεις χορτολαβαδική, μη υπαγόμενη στις διατάξεις του ν. 998/1979 περί προστασίας των δασών. Άλλες διαπιστώσεις όμως σχετικές με τα κριτήρια που τάσσει ο νόμος 998/79 ως προς το φυσικό χαρακτηρισμό της εκτάσεως δεν περιλαμβάνει η παραπάνω βεβαίωση.

ε. Τέλος με φροντίδα της Α.Ε. Κισσός εκδόθηκε το με ημερομηνία 26.8.1986 προεδρικό διάταγμα με το οποίο καθορίστηκε ζώνη ενεργού Πολεοδομίας στην περιοχή Ισενλή, εντός του ρυμοτομικού σχεδίου της Κοινότητας Χορτιάτη του Νομού Θεσσαλονίκης. Η ζώνη αυτή περιλαμβάνει και την έκταση των 1.401,25 στρεμμάτων. Ακολούθησε και το π.δ. 15.4.1988, με το οποίο καθορίσθηκε η πολεοδομική μελέτη της ζώνης και ορίστηκαν και οι περιορισμοί δόμησης των οικοπέδων της. Τα ανωτέρω έγγραφα αφορούν κατά κύριο λόγο τη νομική κατάσταση της επίδικης εκτάσεως.

Σε ό,τι αφορά την πραγματική κατάσταση της παραπάνω εκτάσεως των 1401,25 στρεμμάτων από πλευράς δασοκαλύψεως πρέπει να ληφθούν τα εξής: Η έκταση αυτή είχε από το 1986 μέχρι και το 1989, οπότε και άρχισαν τα έργα οικοπεδοποίησης στην περιοχή αυτή από την εταιρία ΑΤΕ ΚΙΣΣΟΣ, ΕΜΟ και την Κοινότητα σε εφαρμογή της Πολεοδομικής μελέτης που προαναφέρθηκε (ΖΕΠ) και των συναφών προεδρικών διαταγμάτων ως ακολούθως:

α. Τμήμα αυτής εμβαδού 393,111 στρεμμάτων εκαλύπτετο με πούδη φυτά, φρύγανα και ξυλώδη δασική βλάστηση αείφυλλων πλατύφυλλων (πρίνου) σε ποσοστό μικρότερο από 15% της επιφάνειάς της, χαρακτηριζομένη ως χορτολιβαδική έκταση (καταλαμβάνουσα το 28,05%) της επιφάνειάς της.

β. Διάσπαρτα τμήματα συνολικού εμβαδού 83,836 στρεμ., εμφανιζόμενα στο συνημμένο τοπογραφικό διάγραμμα με κίτρινο χρώμα, ήταν καλλιεργούμενοι ή σε αγρανάπαυση αγροί (κατελάμβαναν δε το 5,98% της επιφάνειάς της).

γ. Διάσπαρτα τμήματα συνολικού εμβαδού 11,543 στρεμμάτων, εμφανιζόμενα στο συνημμένο τοπογραφικό διάγραμμα με κόκκινο χρώμα είναι δασικές εκτάσεις που εκχερσώθηκαν παράνομα από το 1945 μέχρι το έτος 1980 για γεωργική εκμετάλλευση και αποτελούσαν το 0,82% της επιφάνειάς της και

δ. Τμήμα αυτής, συνολικού εμβαδού 912,759 στρεμμάτων που αποτελούν το 65,14% της επιφάνειάς της εκαλύ-

πτοντο με ξυλώδη δασική βλάστηση αείφυλλων πλατύφυλλων (κυρίως πρίνου) σε ποσοστό μεγαλύτερο του 15% της επιφάνειας της χαρακτηριζομένη ως δασική απεικονιζομένη στο συνημμένο τοπογραφικό διάγραμμα με πράσινο χρώμα (σχετική η από 9.1.1995 κοινή έκθεση αυτοψίας και φωτοερμηνείας που προαναφέρθηκε).

Από τα ανωτέρω εκτεθέντα κατά την κρίση της επιτροπής η επίδικη έκταση των 1.401,25 στρεμμάτων χαρακτηρίζεται ως έκταση δασική, που υπάγεται στην κατηγορία των παρ. 2 και 3 του άρθρου 3 του ν. 998/1979, εξαιρουμένων των γεωργικών εκτάσεων, εμβαδού 83,836 στρεμμάτων, ως αποτελούσα ενιαίο σύνολο με την ευρύτερη περιοχή η οποία είναι δασική έκταση με ξυλώδη βλάστηση. Σήμερα βέβαια έχει αλλοιωθεί ο δασικός χαρακτήρας της παραπάνω εκτάσεως, αφού από το τέλος του 1989 η παρεμβαίνουσα τεχνική εταιρία ΚΙΣΣΟΣ, σε εφαρμογή των δύο προεδρικών διαταγμάτων των ετών 1986 και 1989 και της εγκριθείσας πολεοδομικής μελέτης (ΖΕΠ) έχει προβεί σε εκτεταμένα έργα, όπως ασφαλτοστρωμένο δρόμο, ρύθρα, δίκτυα αποχέτευσης, γηπέδων, και άλλων τεχνικών έργων και φυτοκομικών εργασιών, που συνεχίζονται μέχρι και σήμερα. Έχουν επίσης προβεί από καιρού σε μεταβίβαση οικοπέδων σε τρίτους, συνολικά 168 των μεταβιβασθέντων οικοπέδων, οι οποίοι παρεμβαίνουν στην παρούσα διαδικασία. Η δημιουργηθείσα ωστόσο κατά τα ανωτέρω νέα πραγματική κατάσταση, δεν αναιρεί το χαρακτήρα της εκτάσεως ως δασικής (αρθρ. 24 και 117 § 3 του Συντάγματος) κατά τον κρίσιμο χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, αλλά και κατά τον παρελθόντα χρόνο, αφού οι μάρτυρες των αντιρρησειόντων καταθέτουν με απόλυτη σαφήνεια την ίδια αντίληψή τους για το χαρακτήρα της εκτάσεως ως δάσους, με απόλυτα επισημονική τεκμηρίωση, που ενισχύεται από την κοινή πείρα και λογική και συνεπικουρείται επίσης από τα αναλυτικώς προαναφερθέντα δημόσια έγγραφα. Η κρίση για το χαρακτήρα της εκτάσεως ως δασικής επιρρωνύεται τέλος και από τα ακόλουθα έγγραφα. Από το με ημερομηνία 2.5.1952 πρωτόκολλο οριστικού διαχωρισμού του κτήματος ΙΝΣΕΛΗ, όπου η έκταση των 11.088,811 στρεμμάτων φέρεται ως βοσκήσιμη και όχι ως χορτολιβαδική, καθώς και την υπ' αριθμ. 3030/21.12.1981 απόφαση του Νομάρχη Θεσσαλονίκης με την οποία απορρίφθηκε πρόταση του Δασαρχείου Θεσσαλονίκης για τον αποχαρακτηρισμό ως αναδασωτέας της εκτάσεως των 1.500 στρεμμάτων, που εμπίπτουν στη δ.θ. ΙΝΣΕΛΗ Κοινότητας Χορτιάτη, ύστερα από σχετικό αίτημα της Κοινότητας του Χορτιάτη για την εκποίηση αυτής.

Πρέπει να σημειωθεί ότι από τα ίδια ως άνω αποδεικτικά στοιχεία, ιδίως δε από την με ημερομηνία 9.1.1995 κοινή αυτοψία και φωτοερμηνεία, προκύπτει ότι και η λοιπή έκταση μέχρι τα 2038 στρέμματα, δηλαδή 637 στρέμματα ακόμη έχει και αυτή το χαρακτήρα της δασικής εκτάσεως,

υπαγομένη στην κατηγορία των παρ. 2 και 3 του άρθρου 3 του ν. 998/1979, όπως άλλωστε και η περιβάλλουσα αυτή ευρύτερη περιοχή που σήμερα καλύπτεται από αείφυλλα πλατύφυλλα (κυρίως πρίνους) με ποσοστό δασοκάλυψης μεγαλύτερο από 60%.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

θεωρεί ότι η στο σκεπτικό αναφερόμενη υπ' αριθμ. Β4 παρέμβαση δεν ασκήθηκε.

Δέχεται τις αναφερόμενες στο ιστορικό της παρούσας αντιρρήσεις.

Ακυρώνει την υπ' αριθ. 3136/18.7.1986 βεβαίωση του Δασαρχείου Θεσσαλονίκης.

Αποφαίνεται ομόφωνα ότι η επίδικη έκταση των 2.000 στρεμμάτων περίπου, που αναφέρεται στην ως άνω βεβαίωση, έχει δε κατά νεωτέρα καταμέτρηση, έκταση 1.401,25 στρέμματα, όπως αυτή εμφανίζεται στο συνημμένο στην παρούσα τοπογραφικό διάγραμμα, υπό στοιχεία Κ1, Κ2, Κ3, Κ4, Κ5, Κ6, Κ6, Κ7, Κ9, Κ10, Κ11, είναι αναδασωτέα δασική έκταση υπαγομένη στην κατηγορία των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 3 του ν. 998/1979 και στις προστατευτικές διατάξεις της Δασικής Νομοθεσίας.

Απορρίπτει τις αναφερόμενες στο σκεπτικό της παρούσας παρεμβάσεις.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 29.6.1995 και δημοσιεύθηκε την 10 Ιουλίου 1995.

Η Πρόεδρος

Τα μέλη

Ο Γραμματέας

ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ ΑΝΝΑ

ΦΡΑΓΚΑΛΟΥΔΗ ΠΑΡ.

ΓΣΟΛΑΚΟΣ ΒΑΣ.

ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΣ ΔΗΜ.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Θεσ/νίκη 29.6.1995

